

administrative Revision og af Statsrevisionen, og det er befundet at være i sin fuldkomne Rigtighed, at disse Penge ere givne ud, men det er aldrig blevet befundet at være i sin fuldkomne Rigtighed, at der intet som helst blev udrettet for dem. Her møde vi det store Hul i al vor Revision her i Landet. Den bør foregaa tidligere og under andre Former, end den sker — ærede Medlemmer ville selv kunne forstaa, hvad jeg mener dermed.

Samuelson: Jeg skal ikke opholde det høje Ting ret mange Minutter. Jeg ønsker kun at gøre nogle Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 2, som gaar ud paa at stryge de paa Finansloven foreslaaede 2 nye Maskiningeniører og 3 nye Værkmestre. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder omtalte dette Ændringsforslag i Gaar og beklagede sig over, at man vil stryge disse 14,610 Kr. Jeg takker Finansudvalget, fordi det er gaaet med dertil. Jeg omtalte Sagen ved første Behandling, fordi jeg kendte de paagældende Forhold og mente, at disse Penge kunde spares. Den højtærede Minister udtalte, at Værkstederne vare blevne udvidede, men det er ikke saaledes, at Værkstedssomraadet er blevet større. Der er maaske antaget nogle flere Folk, men det er ikke ensbetydende med, at man skal have Værkmestre i samme Forhold. Forholdet er nemlig et noget andet indenfor Statsbaneværkstederne end f. Eks. indenfor den private Jernindustri, thi medens man der ofte skifter Folk, skifter man saa godt som aldrig paa Statsbaneværkstederne. Naar en Arbejder er kommen indenfor Statsbaneværkstedernes Port, bliver han i Regelen der, til han dør. Den Omstændighed, at de med Tiden opnaa Pension, er sikkert en af de Grunde, som holde Arbejderne paa Statsbaneværkstederne, thi Lønnen er knap saa stor som i den private Industri. Dernæst er der ogsaa det Moment, at Statsbanernes Værkstedsarbejdere have Udsigt til stadigt Arbejde, medens Arbejderne i den private Industri ere udsatte for Arbejdsløshed. Disse Forhold gøre, at Arbejdsstyrken paa Statsbaneværkstederne er mere stabil, og derfor er det ikke nødvendigt at have saa mange Værkmestre eller at udvide deres Tal, som det er foreslaaet. Hertil kommer, at da 97 pCt. af disse Arbejdere staa i Akkord, og de selvfølgelig ere ivrige i Arbejdet og ere blevne Specialister, er den her omhandlede Værkstedsledelse ikke paatrængende nødvendig.

Jeg vil henlede det i 1911 nedsatte

Statsbaneudvalgs Opmærksomhed paa, at det, naar det nu skal til at regulere og omordne Statsbanernes Forhold, ogsaa bør se lidt paa Værkstedssforholdene og undersøge, om der ikke kunde være Grund til at fritage Værkmestrene for en hel Del af det skriftlige Arbejde, de have. Det er saaledes, at Arbejdere blive tagne fra Værkstederne og gjorte til Værkmestre, og de ere i Regelen ikke saaledes uddannede, at de kunne paatage sig Kontorarbejde. Jeg ved, at for de fleste Værkmestres Vedkommende er det en Tortur at skulle sidde maaske $\frac{1}{3}$ af deres Tid paa Kontoret og udføre rent mekanisk skriftligt Arbejde: indføre Akkorder, Ordrenumre o. s. v., alle disse forskellige Ting, der her ere at udføre, men som man langt lettere kunde faa udført af et ungt Menneske med Kontoruddannelse. Da der i det nævnte Udvalg sidder 3 ærede Medlemmer af Rigsdagen, vil jeg gerne her henlede Opmærksomheden paa dette Forhold. Ved at følge min Henstilling vilde man for Fremtiden kunne spare at udvide Værkmestrenes Antal, og jeg tror, at det i lige saa høj Grad gælder for Maskiningeniørerne, idet ogsaa en hel Del af deres Arbejde er Kontorarbejde, i Stedet for at de skulde være nede i Værkstederne og deltage i den daglige Ledelse af Værkstedsarbejdet.

Martin Olsen: Det er kun et enkelt Spørgsmaal, jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. Jeg havde i øvrigt troet, at jeg kunde have været fritaget derfor, men da Resultatet af Udvalgsbehandlingen ikke er blevet andet end det, det er, nødsages jeg til atter at bede Tinget om et Øjeblik Opmærksomhed. Det er Spørgsmaalet om Anskaffelse af Uniformer ved Statsbanerne. Ved Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at gøre et Par Bemærkninger derom, idet jeg — det findes Sp. 1057 — henstillede, at der i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Minister havde lovet, mellem første og anden Behandling optoges en Forhandling mellem Udvalget og Ministeren, hvorved man blev sat i Stand til at komme ud over det kedelige Spørgsmaal, der nu har sat ikke saa ganske faa Sind i Bevægelse. Jeg havde derfor ogsaa ventet, at man var kommen til et Resultat, der i nogen Grad kunde tilfredsstille de berettigede Ønsker, der ere fremsatte. Men jeg kan ikke sige, det er sket. Den ærede Ordfører siger Sp. 4071: „Jeg tror at turde sige, at Finansudvalgets Venstre ikke ønsker at fastslaa, at det, naar Staten skal have et Arbejde udført, skal være